

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 3. An oritur obligatio restituendi ex damnificatione veniali?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

inferendo non cogitat, & involuntariè, ac necessariò infert; nam non potest rationabiliter velle id, quod tunc impossibile est. Præterea qui damnum sine ullo peccato extra contractum & officium intulit, se habet instar possessoris bona fidei, qui non tenetur restituere rem alienam, quam bona fide consumpsit, si ex ea non sit factus ditor.

Dixi, *extra contractum*, quia leges imponunt contrahentibus onus restituendi damnum secutum ex culpa merè juridica; & contrahens hoc ipso quod contrahit, illud onus tacitè in se suscipit, cùm velit, & debeat contrahere secundùm leges. Quare, quamvis damnum non sit illatum Domino rationabiliter invito, tunc tamen indemnitas ei debetur ex pacto, seu contractu explicito vel implicito: sicut debetur cùm res perit casu fortuito, si præcesserit pactum eum præstandi.

Q. 3. An oritur obligatio restituendi ex damnificatione veniali?

Resp. I. Ex damnificatione, & furto veniali ob parvitatem materiæ oritur obligatio restituendi sub veniali: quia non restituendo injustè privatur Dominus possessione, & usu rei suæ, vel sibi debitæ, sufficientis ad materiam injustitiæ venialis, quæ tolli debet.

Resp. II. Ex damnificatione gravi quoad materiam, sed veniali ob defectum advertentiæ, oritur obligatio restituendi: quia tunc

committitur vera culpa, & injuria, licet levis;
at omnis injuria ex natura rei, ideoque jure
naturali, resarciri debet, ex cap. ult. de injur. cit.
Non videtur tamen esse obligatio restituendi
totum damnum citra contractum, aut offici-
um: quia injuria venialis, ac imperfecta non
debet, citra contractum, aut quasi-contra-
ctum, tantam obligationem parere, quantum
injuria gravis, & perfecte voluntaria. Dein-
de cum ea restitutio sit poena seu onus jure na-
turali culpæ correspondens, debet esse culpæ
proportionatum. Sunt tamen qui docent,
tantum posse esse damnum, ut pars illius cor-
respondens culpæ veniali, sit adhuc gravis
monenti, ideoque sub mortali restitui debeat,
quia alioqui retineretur res notabilis debita,
invito Domino, quod est mortale. Ceterum
in praxi quando damnum grave est, censi
ordinariè debet intervenisse culpam morta-
lem: nam (ut notat *Lessius*) generaliter in ope-
ribus externis periculosis, citra subitanam
passionem vehementem, raro contingit ad-
vertentia imperfecta: scilicet opera illa peri-
culum suum statim, & facilè ingerunt, men-
temque ad sui considerationem excitant. Qua-
re in dubio an culpa sit mortal is, an venialis,
totum damnum resarciri debet, præsertim cùm
in dubio potior sit conditio innocentis,

Q. 4